

Theorie

Wanneer een zin een lijdend voorwerp heeft, kan de zin ook een **meewerkend voorwerp** (mv) hebben. Het meewerkend voorwerp geeft aan voor wie iets bestemd is.

Om achter het meewerkend voorwerp te komen, stel je de volgende vraag: **aan wie of voor wie + werkwoordelijk gezegd + onderwerp + lijdend voorwerp**. Het antwoord op die vraag is het meewerkend voorwerp. Wanneer er geen *aan* of *voor* in de zin staat, kan je deze er wel voor denken (zie voorbeeld 2).

voorbeelden:

Jasmijn heeft voor haar moeder boodschappen gedaan.

Het werkwoordelijk gezegde in deze zin is: *heeft gedaan*

Het onderwerp is: *Jasmijn*

Het lijdend voorwerp is: *boodschappen*

Je stelt nu de vraag: **aan wie of voor wie heeft Jasmijn boodschappen gedaan?**

Het antwoord (meewerkend voorwerp) is: *voor haar moeder*

De docent wiskunde geeft een aantal leerlingen elke week bijles.

Het werkwoordelijk gezegde in deze zin is: *geeft*

Het onderwerp is: *de docent wiskunde*

Het lijdend voorwerp is: *bijles*

Je stelt nu de vraag: **aan wie of voor wie geeft de docent wiskunde bijles?**

Het antwoord (meewerkend voorwerp) is: *een aantal leerlingen*

Let op! Wanneer er geen lijdend voorwerp in de zin staat, staat er ook geen medewerkend voorwerp in de zin. Andersom kan dit wel, maar een medewerkend voorwerp heeft een lijdend voorwerp nodig.